

בעניין:

מר בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן,
דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר
מרחי הארבעה 28, תל אביב
טל': 03-7155000; פקס': 03-7155001

וכן באמצעות עוה"ד עמית חדר, נועה מילשטיין
אביחי יהוסף ויאיר לשם
מרחי ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב
טל': 03-5333313; פקס': 03-5333314

הנאשם 1;

- נ ג ד -

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס': 03-5163093

המאשימה;

עמדת הנאשם 1 בדבר המותב שידון בעתירה לגילוי ראיה חסויה

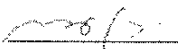
בהמשך לדיון שהתקיים בפני בית המשפט הנכבד ביום 15.11.2020 ולהחלטת בית המשפט כפי שניתנה בתום אותו דיון, מתכבד הנאשם 1 להגיש לבית המשפט הנכבד את עמדתו ביחס לזהות המותב שידון בעתירה לגילוי ראיה חסויה, והכל לאחר שנשקלו מכלול השיקולים והנתונים, לרבות אלה שעלו במהלך הדיון.

1. ביום 13.9.2020 הוגשה מטעמו של הנאשם 1 עתירה לגילוי ראיה חסויה, במסגרתה עתר להורות על הסרת חיסיון שהוטל על חומרי חקירה שנאספו בתיק ואשר בעניינן הוצאה על ידי המאשימה תעודת חיסיון. יובהר, כי על אף שהמאשימה הוציאה תעודת חיסיון על חומרים רבים, בסופו של דבר בחר הנאשם 1 למקד את עתירתו רק בחלק מן החומרים שנחסו תחת התעודה, וזאת מקום בו נראה כי מידת התועלת בראיות אלו להגנתו עולה על האינטרס הציבורי בהותרתן חסויות, והכל כפי שפורט בעתירה שהוגשה מטעמו של נאשם 1 בעניין זה.

2. באשר לשאלת המותב שידון בעתירה, הבהיר הנאשם 1 בעתירתו, כי הוא אינו מתנגד לכך שהעתירה תידון בפני מותב נכבד זה, הן בתיק העיקרי, ובלבד שלא יתקיים דיון במעמד צד אחד (בהתחשב בפגיעות האינהרנטיות הכרוכות בכך עבור הנאשם), וכי ככל שבית המשפט יורה על קיום דיון במעמד צד אחד, מבוקש להעביר את הדיון בעתירה למותב אחר (סי' 121 לעתירה).

3. נוכח עמדת המאשימה, לפיה היא תבקש לקיים דיון במעמד צד אחד, ככל שהדבר יידרש, שב הנאשם 1 והבהיר ביום 9.11.2020, כי לא ראוי שכך ייעשה בפני המותב הן בתיק העיקרי. כל זאת בפרט נוכח נימוקים שהועלו על ידי המאשימה בהודעת ההבהרה שהוגשה מטעמה ביום 9.11.2020, לפיהם אין הצדקה להעברת הדיון למותב אחר מפני ש"כמעט" לא קיים בחומר החסוי מידע "מפלילי", לשיטתה.

- העובדה שהמאשימה בחרה לאפיין חומרים מסוימים כ"חומרים מפלילים" (אמירה שנדחת בתוקף על ידי הנאשם 1) העובדה, כי היא תבקש לטעון בפני בית המשפט, ביחס לחומרים החסויים, במעמד צד אחד, והעובדה שצוינה על ידי המאשימה במהלך הדיון, כי לצורך הדיון בעתירה לגילוי ראיה הובאו תשעה חוקרים, כל אלה מוליכים לכך, כי בנסיבות העניין הדיון בעתירה צריך להתקיים בפני מותב אחר.
4. באשר לדיון החל בעניין זהות המותב, נזכיר כי בשנת 2016 תוקן סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, כך שכיום סעיף 45(ג) קובע כי – **"בית המשפט רשאי להעביר את הדיון בעתירה לשופט יחיד שאינו דן בתיק, ואם היה בית המשפט הרכב – לשופט יחיד שהוא אחד משופטי ההרכב או שאינו דן בתיק"**.
5. בהתאם לשיקולים שנמנו בפסיקה בשאלת זהות המותב שידון בעתירה, נדמה כי ראוי שהדיון בעתירה דין יתקיים בפני מותב אחר. כך, נוכח עמדת המאשימה כי היא תבקש, ככל שהדבר יידרש, לטעון במעמד צד אחד בפני בית המשפט הנכבד; וכן בשים לב לעמדתה ביחס לטיב החומרים הנכללים בחומרים החסויים, אותם היא תבקש להציג בפני בית המשפט לצורך הכרעה בעתירה לגילוי ראיה.
6. בהקשר זה נפנה לפסק הדין בעניין ע"פ 3427/19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.11.2019), שם עמד בית המשפט העליון על השיקולים המרכזיים העומדים ביסוד קביעת זהות המותב הדין בעתירה לגילוי ראיה. השיקולים התומכים בהעברת הדיון למותב אחר נעוצים בעיקרם בעובדה שבית המשפט הדין בעתירה לגילוי ראיה נחשף לחומר ראיות שאינו קביל, חומר שהנאשם וסגורו לא יחשפו לו אם תידחה העתירה. מאידך, בעת הדיון בעתירה לגילוי ראיה יש לבחון את קו ההגנה של הסגור אל מול פסיפס התיק העיקרי, ובהקשר זה יכול להיות יתרון לשופט הדין בהליך העיקרי.
7. אלא שגם יתרון אחרון זה מושפע מהשלב בו מוגשת הבקשה. ככל שמדובר בשלב מקדמי של הדיון, ובפרט כאשר טרם הוגשה תשובה לאישום (כפי המקרה דנן), הנטייה תהיה להעביר את הדיון למותב אחר, בהעדר יתרון דיוני למותב הדין בתיק העיקרי (ראו, למשל, ת"פ (מתוזגי י-ם) 24810-10-19 **מדינת ישראל נ' קוסובסקי** (7.1.2020)). נוסף ונפנה לדבריו של כבי השופט הנדל בפסק הדין בעניין פלוני שנוכר לעיל:
- כשלעצמי, סבורני - גם על פי ניסיוני בערכאה המבררת - כי ככלל, האיזון הראוי בין השיקולים האמורים הוא העברת העתירה לשופט שאינו דן בהליך העיקרי. הנסיון מלמד כי בכוחו וביכולתו לדון בעתירה, לשמוע את ב"כ הצדדים, ולבחון את תרומתו האפשרית של החומר להגנת הנאשם. חסרונו של דרך זו נופל מהחסרון של שמיעת העתירה על ידי המותב הדין בתיק העיקרי, גם אם מותב זה "חיי" את התיק. שמיעת העתירה לפני המותב ששומע את התיק מעוררת קשיים קונקרטיים, מעשיים ואף במישור של נראות.
8. כפי שהובהר בפני בית משפט הנכבד בפתח הדיון, קיים אמון מוחלט בבית המשפט הנכבד, וזו גם הסיבה לפיה בראשית הדיון הובעה העמדה כי העניין יותר לשיקול דעת בית המשפט הנכבד.
9. יחד עם זאת, לאחר שקילת מכלול הנתונים, ובכלל זה: עמדת המאשימה כפי שהוצגה ביחס לטיב החומרים אותם היא עשויה לבקש להציג במעמד צד אחד (באופן שעשוי לפגוע בזכויותיו הדיוניות של הנאשם 1, ואף של יתר הנאשמים בהליך); דבריה של ב"כ המאשימה כפי שנמסרו במהלך הדיון, מהם משתמע כי בדברים שהיא עשויה לבקש להציג בפני בית המשפט במעמד צד אחד עשויים להיות דברים ש"יכתימו" את הנאשם 1 (עמ' 79 לפרוטוקול הדיון מיום 15.11.2020, ש' 2-1); הבהרתה של המאשימה, כי הובאו מטעמה תשעה חוקרים לצורך הדיון בעתירה לגילוי ראיה, וכן נוכח מכלול השיקולים המתעוררים במקרה דנן, כפי שנמנו בפסיקות בתי המשפט, לרבות השלב המקדמי של ההליך - מבוקש, כי הדיון בעתירה לגילוי ראיה יתקיים בפני המותב שאינו דן בתיק העיקרי.

עמית חדד, עו"ד

עוזר צור, עו"ד

באי כוח הנאשם 1